

[Ellsabeth Arnold]

også, vi skal inddrage bemærkningerne og intentionerne i dette forslag i den kommende debat.

Vi kan ikke støtte, at den kommission, som beskrives her, bliver nedsat, men vi tager gerne synspunkterne med i vores almindelige debat om dette emne.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg mener, der er brug for noget her og nu. Der er f.eks. brug for, at vi får set på den lange behandlingstid, vi har for asylansøgninger. Det er noget af det, vi også sagde under debatten i efteråret: Lad os få en hurtigere ekspedition af disse sager. Vi regner med, at regeringen vil komme med noget mere konkret herom, og jeg synes, det er fint, hvis vi kan ordne det i løbet af foråret. Men jeg mener, at der er brug for noget mere langsigtet, hvor f.eks. hele den internationale vinkel, repatrieringsvinklen, kommer med ind, og dér tror jeg vi har brug for et egentligt kommissionsarbejde.

Jeg synes, det var en udmærket redegørelse med mange realoplysninger, vi i efteråret fik fra regeringen. Men jeg mener også, at den var alt for snæver; der manglede hele den forebyggende indsats. For jeg tror, at vi ved en rigtigere anvendelse af vores udviklingsbistand kan forebygge nogle af de massefolkevandringer, som flere har talt om. Vi har ikke for alvor fået kulegravet, hvordan vi på den rigtige måde fremmer en repatrieringspolitik.

Til Det Radikale Venstres ordfører kan jeg sige: Vi har fået en betænkning om integration. Vi havde overvejet at tage det med som en særlig pind, men så forelå der en betænkning.

Vi hører ofte formuleringen, at dette skal løses i international sammenhæng, og at vi må finde den rigtige repatrieringspolitik, men der er ikke nogen, der har undersøgt dette til bunds. Det er baggrunden for vores forslag, og jeg finder ikke, der er en modsætning i, at man løser nogle mere – hvad skal vi sige? – rimelig akutte problemer som at få sagsbehandlingstiden nedbragt, samtidig med at man ser på dette helt overordnede: Hvad er det, der er årsag til, at vi får flygtninge? Hvad kan vi især gøre? Jeg ved godt, at Danmark har taget et initiativ i FN i 1986. Hvad er der sket med det? Jeg mener, at SF's ordfører havde fanget noget af det, der er vores intention, nemlig en total kulegravning af problemet.

Jeg forstod også, at Socialdemokratiet havde nogle positive tanker, og dem må vi vurdere nærmere under udvalgsarbejdet, men jeg understreger, at det ikke er ment som nogen syltekrukke. Jeg mener heller ikke, der er modsætning i, at man løser nogle konkrete spørgsmål, som man er optaget af, og så tager det helt store vue. For der er flere af de ting, vi har påpeget i bemærkningerne, der bør undersøges, ting, som ikke har været dækket af det, regeringen har lagt frem.

Så til sidst med hensyn til kommissionens sammensætning. Det er klart, at det er noget, vi kan drøfte. Vi har lagt vægt på, at de frivillige organisationer er med. Jeg forstod, at kritikken gik på, at man havde folketingsmedlemmer med. Jeg må sige, at jeg sad selv i en kommission – det var Forsvarskommissionen – hvor vi havde politikere svarende til, om jeg så må sige, de relevante ministerier, det, som her er overført til frivillige organisationer. Det var min inspirationskilde til denne formulering, at vi dér faktisk havde en meget blandet kommission, og det viste sig – det har alle sagt – at det var en succes. Det er væsentligt for os, at de frivillige organisationer er med, og at vi får dette store vue med, et område, som vi ofte ved højtidelige lejligheder formulerer at vi skal have gjort noget ved, men hvor vi mener at vi mangler konkret viden. Det er baggrunden for, at vi ønsker denne kommission, og jeg vil igen understrege: Jeg mener ikke, den behøver at stå i modsætning til, at man løser noget her og nu.

Justitsministeren (Engell):

Det er både fru Lise Hækkerup og også hr. Kofod-Svendsen, der kalder mig herop, for begge peger på spørgsmålet – det har andre ordførere også gjort – om repatriering, og her skal der ikke herske tvivl om, at det er regeringens klare hensigt, at vi i forbindelse med de overvejelser, vi nu gør os om udlændingeloven og om indvandrerpolitikken, også overvejer en egentlig lovfæstelse af en repatrieringsordning.

Vi har igennem de seneste par år via finansloven gennemført en repatrieringsordning, men vi er enige i, at der er et behov for og et ønske om, at det også udmøntes i egentlig lovsform, og det er vi parate til at drøfte. Men der er vel ikke behov for, om jeg så må sige, de store og langvarige, dybtgående analyser, for